

ВИНАРСКО-ЗЕМЛЕДЪЛЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

Редактира се отъ Учителитѣ при Държавното Винарско-Земедѣлческо Училище въ гр. Плѣвень.

Главенъ редакторъ: Хр. С. Георгиевъ.

Винар. Земедѣлчески Вѣстникъ излиза два пъти въ мѣсека: на 10 и 25 ч.

Годишната му цѣна за Бѣлгария е 4 л., за въ странство — 5.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща до редакцията въ гр. Плѣвень.

Необнародвани рѣкописи, по желанието на авторите имъ, се връщатъ съ неплатени писма.

За обявления на 4 стр. се плаща по 20 ст. на редъ.

На учениците въ земедѣлческия, педагогическия и духовните училища се отстѫпва за 3 л. годишно.

Съдѣржание: 1) Нѣщо по законопроекта за земедѣлческото обучение; 2) Нѣщо по кафезовата коса и нейното економическо приложение съдѣржане; 3) Лозарството въ Русия; 4) Лозарството въ Сърбия; 5) Нѣщо по доставението прѣз настоящата година разни земедѣлчески съмѣса отъ фирмата Edmund Mauthner въ Budapest; 6) Една нова книга въ земедѣлческата ни литература; 7) Научна екскурзия по земедѣлчиштето и гоноветъ му, направена отъ учениците отъ II и III курсове при Плѣвенското Винарско-Земедѣлческо Училище; 8) Разни; 9) Въпроси и дѣговори; 10) Обявления; 11) Метеорологически бюллетинъ.

Нѣщо по законопроекта за земедѣлското обучение.

Е нашата страна е прѣимуществено земедѣлска, това всички знаятъ и никой не отка-
зыва; а сѫщо тѣй и това, че за да може та-
зи страна да се крепи въ бѫдѫщото, трѣ-
бва най-главно внимание да се обврне вър-
ху подобреніе на земедѣлчиштето. Но дали
грижитъ и старанията, за повдиганіе на зе-
медѣлчиштето, съответствуваатъ съ това, че Бѣлгария е прѣ-
имущество земедѣлска страна? На този въпросъ би се
отговорило малко трудно, понеже много отъ онѣзи, отъ
които зависиатъ подобни въпроси, не сѫ съзнати, че трѣ-
бва да се работи и за подобреніе на земедѣлчиштето. Мно-
зина мислятъ, че надали има срѣдства, съ които може
да се помогне на земедѣлци и често пакъ такива-
казватъ: „хе, нали имаме земя, нека работятъ земедѣл-
ци“..... Да, така бѣше то прѣди нѣколко десетки го-
дини въ настъ, а така е било и прѣди нѣколко столѣтія
у другите сега напрѣднили европейски държави. Днесъ
обаче, при това увеличено население и при тѣзи увели-
чени нужди и потрѣби, работата не отива тѣй. И земедѣлчиштето, макаръ и грубъ занаятъ, за по-доброто си рѣ-
ководение, се нуждае отъ знание и умѣніе. Едно врѣме
можеше да се стопанствува надъ едно извѣстно простран-
ство земя, стига да сме чирачували при баща си, или
другъ нѣкой земедѣлецъ. Обаче днесъ условията сѫ съв-
сѣмъ други, и за да може да се стопанствува разумно,
нуждно е не само чиста практическа, но и друга под-
готовка.

Прѣди нѣколко десетки години и най-разборните и
напрѣднали народи сѫ мислили за земедѣлчиштето, че то е

само единъ грубъ занаятъ, който може да се извѣршива
и свободно да се испълнява, безъ обаче земедѣлеца да
има нужда отъ нѣкоя научна подготовка. Но благодаре-
ние на хората, като: Thaer, Boussingault, Lawes, Gilbert,
Liebig и пр. земедѣлчиштето е почилло да се смята за
занаятъ, но и наука, т. е. такъвъ занаятъ, който за да
се рѣководи по добре, се нуждае отъ помощта на нау-
ката.

Земедѣлческиятъ има работа съ растения, животни,
климатически условия, пазарни условия, общественни об-
стоятелства и пр.. За да може да кара всичките си ра-
боти добре, той трѣба да знае живота на растенията,
живота на животните, да знае какъ се хранятъ едините
и другите, каква храна най-много можтъ да оползотво-
ряватъ, какъ се образуватъ продуктите въ тѣхъ, подъ
влиянието на кои вещества, кога можтъ и съ помощта на
какви срѣдства да се произведатъ най-много и най-добри
продукти и пр. и пр. А всичките тѣзи работи не се черпятъ
вече само отъ областта на чистата практика, а трѣба за
тѣхъ да помогне и науката. Нека вземемъ нѣколко примѣра
за разяснение. Казва се, напр., на единъ земедѣлецъ, че,
ако той иска да нахрани по-добръ своятъ млѣчи крави и
отъ тѣхъ да получи повече и по-добро млѣко, то трѣба
между другата храна да имъ дава цвѣклъ или моркви.
Като такъвъ, който не познава свойството и дѣйствието на
тази храна, земедѣлеща нѣма да повѣрва и ще продъл-
жава да храни свойтъ си крави пакъ само съ слама и
ярма. Ако горниятъ съвѣтъ чуеше единъ ученъ земедѣл-
ецъ, той веднага ще може да си объясни всичко и ще
въведе съянието на морквите, или цвѣклото, за да храни
по-добръ кравите си, та да получава по-добри приходи.
Сѫщото нѣщо е и при растенията. Само отъ практика земедѣл-
ецъ не знае какво съдѣржа торътъ, когото трѣба
да хвѣрли на нивата си, та заради това той се отнася
съ него и тѣй лошо. Оставя го кждѣто и да биде изъ
дворътъ расхвѣренъ, расхвѣрля го на нивата си безъ

да го зарови и пр. Онзи пъкъ, който е учили нѣщо по торението, ще знае, кои именно сѫ частите на торътъ, чието присъствие го прави цѣненъ за растенията, какъ можтъ тѣ да се запазятъ отъ загуба и пр. Той ще знае съ какви вещества най-много се истощава почвата всяка година и кои трѣбва да ѝ се повърнатъ съ помощта на торътъ, кои растения трѣбва да съе направо подиръ торътъ, подиръ една година, подиръ угаръ и т. п. Нѣка вземемъ другъ примѣръ отъ зоотехниката. Неучения земедѣлецъ нѣма понятие отъ това, какъ можтъ да се запазятъ добрите качества на едно животно, прѣнесено отъ друга една страна, която до нѣгдѣ е противна на нашата въ отношение на климата. Като е така, тогава, ако му се даде нему едно подобно животно, той нѣма да знае да го гледа, а веднага ще го застави при сѫщитъ условия, при които живѣйтъ другитъ му животни. Напр. той ще го остави и то да се скита зимѣ и лѣтѣ по пасбището, както това правятъ другитъ му животни. Нѣ какво ще намѣри той при това животно подиръ нѣкоя и друга година? Разбира се, че той нѣма и да може да го различи отъ другитъ, слѣдователно, той тѣй ще постъпки съ това животно, щото то, за да живѣе, ще бѫде принудено съвѣршенно да се промѣни, съобразно съ условията, при които е поставено. Ако то е било едно благородно животно съ тѣнка кожа, малки косми, слабо развити крака и т. н., то ще стане съ дебела кожа, едри косми, голѣми крака и пр., защото то по-рано е било въ обора безъ движение и при умѣренна топлина, а сега лѣжи изъ пасбището на студътъ и пекътъ. Разбира се, че ако това животно паднеше въ ржѣтъ на единъ разбрани земедѣлецъ, то то щѣше да продължава да запази качествата си, които щѣше да може да прѣдава и на поколението си.

Мислимъ, че горнитъ примѣри сѫ достатъчно да увѣрятъ читателитъ въ това, че ако искаме, щото работитъ на земедѣлци да отиватъ по-добре, то трѣбва да се постараемъ за образоването на земедѣлеца въ земедѣлческо отношение. Нашия земедѣлецъ има нужда отъ поучения, защото той се мѣчи безъ смѣтка. Ако е възможно да се получи отъ 1 хектаръ (10 нови дулюма) 30 хектолитри (15 кила), то той, благодарение на своето невежество, получава само половината. Ако той работѣше по-съвѣтно, щѣше да може да получава тѣкмо два пъти повече продукти, отколкото сега получава и тогава щѣше по да му изнася, макаръ и да продава продуктитъ си съ по-ниска цѣна.

Тѣй щото, искаме ли напрѣдъкъ въ нась въ земедѣлческо отношение, то трѣбва същеврѣменно покрай разнитъ други мѣри да помислимъ и за земедѣлческото образование.

За да може горѣ-долу да се даде една подготовка на земедѣлчески синове въ земедѣлието още въ 1883 год. тогавашното правителство на Сѣверна Бѣлгaria, а така сѫщо и това въ Румелия сѫ открили по едно земедѣлческо училище. Земедѣлческиятъ училища, открити тогава сѫ биле поставени на чисто практическа нога, съединени, разбира се, и съ нѣкои теоретически познания, Цѣльта на тѣзи училища тогава е била: да можтъ тѣ да искаратъ хора, които да бѫдятъ добре запознати съ ра-

ционалното земедѣлие, тѣй щото, възвѣрнати по домоветъ си, тѣ да можтъ да бѫдятъ полезни на бащитъ си и на съселянитъ си. Нѣ това направление на тѣзи училища не можа да се задържи за дѣлго и то само вслѣдствие на това, че ученицитъ, които се приемаха въ тѣзи училища, не бѣхъ синове исклучително на земедѣлци. Като не такива, тѣмъ бѣ сѫщо невѣзможно да се залавятъ на частна работа, а почнѫха да търсятъ дѣржавни служби. Най-подходящи мѣста за тѣхъ бѣхъ учителскитъ, тѣй щото позволи имъ се да можтъ да ставатъ учители. Нѣ за да можтъ да бѫдятъ по-подгответи къмъ учителското звание, намѣри се за необходимо увеличението на нѣкои общеобразователни прѣдмети и въвеждането на педагогията. И тѣй вмѣсто земедѣлческиятъ училища да ни дадатъ земедѣлци, почнахъ да искарватъ учители. Трѣбва много да се благодари на обстоятелството, че има нужда много отъ учители, тѣй щото свършили земедѣлци ставатъ безъ пристъствие селски учители. Минѣтъ ли се нѣколко години, когато вѣчъ учителскитъ мѣста се попълниха, тогава главния пѣхъ на тѣзи свършили ще се прѣкъсне, защото едвамъ ли ще има мѣста за педагогиститъ и семенариститъ, които исклучително се учятъ, за да бѫдятъ народни учители. Ето защо, още дogrѣто е рано, трѣбва да се помисли на това, а именно при приеманието въ земедѣлческиятъ училища на ученици, да се приематъ само онѣзи, които гарантиратъ, че ще можтъ да се заловятъ на частна работа. А такива ще бѫдятъ, разбира се, синоветъ само на заможнитъ земедѣлци.

Сега за сега ние имаме двѣ земедѣлчески училища и едно винарско-земедѣлческо, които сѫ приравнени къмъ другитъ срѣдни учебни заведения. Нека сега въ кѫсо да разгледаме и промѣненията, които се готовятъ да се направятъ относително земедѣлческото образование въ нась.

Може би читателитъ ни си спомнятъ, че миналата година прѣди сесията на народното събрание, министерството на Тѣрговията и Земедѣлието готвеше единъ законопроектъ, когото мислѣше да поднесе на Народното Събрание за разглеждане. Нѣ по какви съображенія този законопроектъ не се внесе, неможемъ да знаемъ. Виждаме, обаче, че той тази година отново ще се внесе за разглеждане. Този законопроектъ бѣ за „земедѣлческото образование въ нась“ (*). Въ помѣнатий законопроектъ земедѣлческото образование се дѣли на: а) нисшите, в) срѣдно и с) висше.

Въ нисшите училища по земедѣлието и клоноветъ му ще постъпватъ ученици, които сѫ свършили срѣдни курсъ на основното училище и тамъ ще се учятъ до $2\frac{1}{2}$ год. Курсътъ ще бѫде повече практически, а между практиката ще има и теоретическо запознаване съ нѣкои отъ по-важнитъ прѣдмети.

Срѣднитъ училища сѫ теоретически и практически, и въ тѣхъ ще се приематъ ученици, които сѫ свършили горния курсъ на основното училище или долния курсъ на гимназиятъ. Курсътъ въ тѣхъ ще е тригодишенъ.

Относително висшите училища по земедѣлието, министерството на Тѣрговията и Земедѣлието се натоварва

^{*)} Сега министерството на Тѣрговията и Земедѣлието отново го е распратило, иъ малко по-видоизмѣненъ.

въ съгласие съ министерството на Народното Просвещение да открива отъ връме на връме катедри по разните земедълчески предмети при нашето Висше училище.

Учителитѣ, които ще се назначаватъ за въ нисшите училища, тръбва да сѫ свършили най-малко нѣкое срѣдно училище въ настъ или въ странство по земедѣлието или клоновете му и да сѫ имали по три годишна практика. Учителитѣ за въ срѣдните земедѣлчески или винарски училища тръбва да сѫ свършили нѣкое висше училище по земедѣлието или клоновете му и да иматъ сѫщо тѣй практика. Учителитѣ и въ двета вида училища се назначаватъ по конкурсъ испитъ. Учителитѣ се раздѣлятъ на петъ разряда, отъ които всѣки единъ трае по петъ години.

Да разгледаме сега да ли се има нужда отъ подобни раздѣления или не.

Относително нисшите училища ние мислимъ, че тръбва да се гледа, щото частъ по-скоро да се откриятъ. На тѣзи училища ний тръбва да полагаме голѣми надежди, понеже тѣ все по ще могжатъ да ни даджатъ срѣда, която да прѣгърне подиръ свѣршването земедѣлието или клоновете му. Тѣзи, които свѣршватъ едни подобни училища, кждѣто ще се гледа най-много на практиката въ модерното земедѣлие, ще сѫ вечъ съзнали, че свѣршватъ, за да отидатъ да работятъ при бащите си. Въпростът е да ли ще има ученици, които да посѣщаватъ тѣзи училища? На този въпросъ ний ще отговоримъ утвѣрдително, защото мислимъ, че ако не отъ начало, то ионе слѣдъ 3—4 години тѣзи училища ще бѫдятъ посѣщавани отъ много ученици. Всѣки знае, че въ нашите села има много дѣца на заможни родители, т. е. на по-богати землевладѣлици, нѣщомъ синоветѣ имъ свѣршатъ IV отдѣление въ село, тѣ ги пращатъ да се учатъ въ градоветѣ до III класъ, за да могжатъ отпослѣ да искатъ стипендии въ нѣкое срѣдно училище. Нѣ като виджатъ вечъ, че стипендиятъ може да стигатъ, то тѣ ще се задоволятъ отъ по-послѣ и ако пратятъ синоветѣ си въ нѣкое земедѣлческо училище. Други бащи пращатъ синоветѣ си да свѣршатъ III или IV класъ, за да могжатъ да станатъ чиновници, писари и пр. Нѣ тѣзи, които свѣршватъ III или IV класъ, излизатъ хора, които не сѫ сгодни почти за никаква работа. Ние напълно вѣрваме, че не подиръ много години нашите заможни селяни ще съзнаютъ, че по-добре ще бѫде за тѣхъ, ако пращатъ синоветѣ си въ земедѣлчески училища, отъ колкото инакъ да свѣршватъ III или IV класъ и да сѫ винаги далече отъ тѣхъ. Нѣ всичко това тръбва да стане чрѣзъ агитация и чрѣзъ работа. Тръбва по рано да се покаже на самите бащи, че едно подобно училище може да ползува синоветѣ имъ, та тогава тѣ да се увѣрятъ.

Едно нѣщо, което бѣрка на селяните за, да не могжатъ тѣ да испрашатъ синоветѣ си да се учятъ, то е парата. Та ето защо въ такъвъ случай най-цѣлесъобразно би било, ако тѣзи нисши училища се устроятъ тѣй, щото бащите да плащатъ за синоветѣ си или само твърдѣ малко, или никакъ. Грижата за срѣдствата тръбва да се вземе отъ дѣржавата и окрѣжните постоянни комиссии. Дѣржавата нека се грижи по уредбата на училищата и уни-

телския персоналъ, а постоянните комиссии съ поддържанието на учениците, които ще бѫдятъ само отъ съответствуващи окрѣгъ. Ако стопанството при тѣзи училища бѫде добре заведено и учениците работятъ повечето работи, то увѣрени сме, че една голѣма частъ отъ разносните по тѣхъ ще могжатъ да се покриятъ отъ чифликъ. Пакъ най-послѣ дѣржавата, която обременява съ голѣми данъци земедѣлците, дѣлжна е да направи нѣщо и за тѣхъ, макаръ че то пакъ не е отъ гѣрбъта на занаятчиите и търговците, а отъ тѣхния грѣбъ.

Най-послѣ не остава нищо друго, освѣнъ да се очаква за по-скорошното откриване на подобни училища. Числото на учениците тръбва да бѫде опредѣлено. Цензътъ, когото прѣдвижда помѣнатъ проектъ, е слабъ. Курсътъ на училищата добре би било да бѫде най-малко три годишъ, защото само въ единъ такъвъ срокъ учениците ще могжатъ да схванятъ всичките работи около сервизите. Тѣзи училища, спорѣдъ насъ, тръбва да почнатъ да се откриватъ още отъ сега, нѣ по нѣколко само изведнѣжъ за опитъ и ако тѣ даджатъ добъръ резултатъ, може да се отива по-нататъка и да се откриятъ въ всѣки окрѣгъ. За най-напрѣдъ намираме за най-удобно да се откриятъ въ слѣдующите окрѣзи: 1) Сливенски (винарско-земедѣлческо), 2) Силистренски (земедѣлческо), 3) Кюстендилски (овоощарско-земед.), 4) Т.-Пазардикъ (Земедѣлч.), 5) Русе (земедѣлч.) и 6) Свищовъ (земедѣлческо).

Организацията на нисшите училища тръбва да бѫде слѣдующата: Земедѣлческитѣ да сѫ споени съ по единъ чифликъ, който да има на расположение най-много 20—25 хектара земя, работенъ и продуктивенъ добитъкъ; винарските съ — изба и лозя, а овоощарското съ добра овоощна градина. Персоналътъ на учителитѣ тръбва по възможностъ да не бѫде твърдѣ голѣмъ. За най-цѣлесъобразно намираме, ако се поставятъ 2 учители и единъ директоръ. Учителитѣ ще завеждатъ същеврѣменно и разните сервиси, а директоръ ще управлява чифликъ (имението) и училището. Директоритѣ тръбва да сѫ свѣршили нѣкое висше земедѣлч., или др. клонове училища, а учителитѣ — нѣкое мѣстно срѣдно земедѣлч., винарско и пр. училище. Директоритѣ и учителитѣ да се поставятъ на три стжепи и да получаватъ слѣдующите заплати: а) директоритѣ: 250, 300 и 350 л. а учителитѣ: 150, 200 и 250 л. И единитѣ и другитѣ тръбва да сѫ дѣржали дѣржавенъ испитъ и да сѫ имали по нѣколко годишна практика. Годинитѣ между всѣка една степенъ да сѫ петъ.

Прѣдметитѣ, които тръбва да се прѣподаватъ въ нисшите училища, тръбва да бѫдятъ слѣдующите: 1) Бѣлгарски езикъ, 2) Аритметика, 3) Геометрия, 4) Законъ Божий, 5) Земедѣлие, 6) Скотовѣдство, 7) Птичарство, 8) Бубарство, 9) Градинарство и овоощарство, 10) Таксация и 11) Економия съ книgovодство. Разбира се, че отъ всичките тѣзи предмети ще се избира най-важния материалъ. Земедѣлието и скотовѣдството тръбва да се прѣподаватъ въ сврѣзска съ Ботаниката, Минералогията, Зоологията и Химията.

Относително до срѣдните земедѣлчески училища могжатъ да се направятъ слѣдующите промѣни. Понеже

тъ тръбва да даватъ хора съ по-голъма подготовка, такива, които ще тръбва да ставатъ учители и въ нисшите земедълчески училища, въ селата — народни учители, да заематъ разни държавни или обществени длъжности, то тръбвало би курсът имъ да се увъличи отъ 3 на 4 години. Въ такъвъ случай повечето общеобразователни прѣдмети ще могатъ да се взематъ въ първия курсъ, а въ останалите курсове ще се обърне главно внимание на специалните прѣдмети и практиката. Материалът, който сега се прѣдвижда да се мине въ трите курса на срѣдните земедълчески училища, едвамъ може да се прѣкара. Нѣ като се вземе прѣдъ видъ, че учениците отъ тѣзи училища тръбва да взематъ една по-добра подготовка по: Български езикъ, Математика, Ботаника, Зоология, Минералогия, Химия и пр., то става още по-необходимо увеличението на курсовете отъ 3 на 4.

Що се отнася до стъпените на учителите въ срѣдните земедълчески училища, мислимъ, най-добре е да има такива само три и то отъ по петъ години. Заплатата да биде слѣдующата: 1) Новоназначени 200 л., 2) Третостепени — 250 л., 3) Второстепени — 300 л. и 4) Първостепени — 380 лева мъсечна заплата, т. е. сѫщо тѣй както сѫ сѫ сега, съ исключение само на това, че числото на годините за повдигане отъ една степень въ друга нѣма да сѫ три, а петъ.

За отварянието на висше училище по земедѣлието, мислимъ, че е още твърдъ рано, тѣй щото, нѣма нищо да говоримъ по него.

Въобще, законопроекта за земедѣлческото образование, слѣдъ като се направятъ нѣкои и други малки измѣнения, заслужва да се внесе за разглеждане отъ идущата сесия на Народното Събрание. Увѣрени сме, че народните прѣдставители по-отрано ще изучятъ този проектъ и ще съзнаютъ неговата важностъ, та ще гласуватъ за приеманието му. — Въ слѣдующий брой ще дадемъ и самия законопроектъ.

Нѣщо по кафезовата коса и нейното економическо приложение въ настъ.

По привичка нашите земедѣлци жънятъ житните си посѣви исклучително съ сърпъ, безъ да гледатъ, кой начинъ на жънение е за тѣхъ по-износенъ. Въ 2-ти брой отъ Винарско-Земедѣлчески Вѣстникъ е указано съ цифри прѣимущество на кафезовата коса прѣдъ сърпа.

Въ настоящия брой искамъ да запознаѫ интересуващите се земедѣлци съ направата и прѣимуществата на тази коса. Тя се състои отъ едно обикновено косило съ рогъ, една стоманена коса и кафезъ. Кафезъ се състои отъ слѣдующите части: 1. едно четвъртило издѣлано дърво, което бива обикновено 3 см. дебело и 40 см. дълго, на него се пробиватъ съ обикновенъ (срѣденъ) свределъ 4 дупки; 2. четири рогообразни пръчки, дълги колкото косата въ основата, дебели колкото палецъ и 3. отъ една двойна вървъ.

Рогообразните пръчки се забиватъ въ дупките на четвъртито дърво, а послѣдното се забива на косилото задъ гривната, гдѣто има направена дунка за това. Горната страна на четвъртито дърво се вързва съ вжже за косилото изъ подъ рогъта. Връвъта е така направена, че може да се стѣга и растѣга както онази на ржчинитъ триони.

Това сѫ всичките съставни части на цѣлата коса и едва ли ще да има земедѣлце, който нещо може да я нагласи и

да работи съ неї. Кафезовата коса отхвърля откосите на ракоики, които се зематъ, както обикновените, и се свързватъ на снопове.

Прибирането на жъната съ тази коса става много по-бърже и по правилно, отъ колкото съ сърпа, а при това и самата жънта бива евтина.

Въ двора на всѣкой срѣдно европейски земедѣлецъ, който притежава 100—200ha ниви, има обикновено 1—2 жътварки — машини, но тамошните земедѣлци жънятъ отъ начало жъните си посѣви съ кафезова коса и когато видятъ, че жътвата избѣга, тогаъ чакъ пускатъ машините въ действие. Малкиятъ, срѣдна ржка земедѣлци жънятъ свойте ниви исклучително съ горѣказаната коса. Нашите земедѣлци и до днес още се грѣбватъ и по цѣли нощи жънятъ и пакъ нивите имъ оказватъ всѣдействие на прѣзрѣване. За да се избѣгне това зло, нашите учени земедѣлци съвѣтватъ селяните да си купятъ машини — жътварки, а не расчитатъ, че тѣзи машини струватъ много пари, които не се намиратъ всѣкога въ ржката на нашия дребенъ земедѣлецъ. Добрѣ би било, ако нашите земедѣлчески надзиратели изискатъ отъ Почитаемото Министерство на Търг. и Земедѣлието по една такава коса, или же пъкъ сумми, и да си доставятъ такива, за да се покаже на селяните практически, че тѣзи коси сѫ добри и най-годни за нашите условия.

Дали, има смисълъ да убѣждавме нашия земедѣлецъ въ прѣимуществата на тази коса? Разбира се, има, защото за по-животните на единъ декаръ съ сърпъ се израсходватъ 1.11 лева, а съ кафезова коса ще се похарчатъ само 0,48 л..

Какво ще се спечели въ държавата ни отъ това, ако Министерството на Търг. и Земедѣлието патовари Земл. Надзиратели да проагандиратъ между селското население за въвеждането на кафезовата коса?

Да прѣдположиме, че Министерството на Търг. и Земл. се е завѣло прѣди нѣколко години да въведе казаната коса за онтъ въ Варненский Окр. и до 1894 год. Земл. Надзир. е усъвѣдълъ да убѣди селяните да отхвърлятъ сърпа и да жънятъ съ кафезова коса, то въ поменатата година земедѣлците въ Варненско сѫ щѣли да спестятъ 803656 л. *) или всѣкога отъ данокоплатците *) е щѣль да задържи въ джеба си приблизително по 26 л. и 59 ст.

Отъ една годишна жънта да се спестятъ 800,000 л., мисля, че то не е малка сума и би тръбвала да обърне внимание на земедѣлците, а още посвѣче и на онѣзи, които иматъ грижата да ржководятъ земедѣлческите работи въ отдѣлните окръзи.

Кафезовата коса може да покоси на денъ различно количество декари, то зависи споредъ това какъвъ е косача. Силенъ косачъ може да покоси на денъ 5—6 декара, а слабъ 4—5 или срѣдно 5 декара на денъ, когато най-силния жътваръ може да пажи на денъ не повече отъ 1—1 $\frac{1}{2}$ dk.

Кафезовата коса струва 6 $\frac{1}{2}$ —8 л..

Лозарството въ Русия.

Едвамъ има тридесетъ години, откакто е дошло на умътъ на населението въ Кримъ да замѣти лозата, която е вирѣяла тамъ и напълно е задоволявала мѣстните жители съ продуктите си съ по-благородни сортове лози изъ Франция и Германия. Наравените опити дали добри резултати, тѣй щото почти цѣлото население отъ Кримъ и Кавказъ послѣдвало горното. Но малко години подириъ това забѣлѣжило се е, че виното е промѣнило вкусъ си. Тѣрсило се причината на това и е била отдадена на недоброто постижване съ виното въ избѣтъ, заради което биле поръчани и каци отъ отечеството на гроздeto. И виждаме вече, че въ крайъ на 1870 година руската публика е доста доволна отъ питието, което се искварва сега на пазарътъ. На софритъ на пиячите исчезнаха чуждите вина, ос-

*) Прѣзъ 1894 год. въ Варнен. окр. сѫ били застѣни 1,286,180 dk. еъ житни храни.

*) Въ Варн. окр. има 30,224 души данаконнатци.

вѣнъ шампанскитѣ. Но това положение обаче неотошло за дѣлъ врѣме и виждаме, че публиката пакъ се повѣрнала къмъ иницието на Францускитѣ и Германскитѣ вина.

За да може да се издири причината на това промѣнение, Русското Министерство на Земедѣлието е натоварило химикътъ Dianin да изследва и анализира виното при производителите и винопродавачите. На първо място, той обяснява, че тъй нарѣзанитѣ вина: Portvoine, Madeira, Heres и пр. не ги смята, понеже тѣ не съдържали почти нищо подобно на вино, но че сѫ една съмѣсь отъ разни съставни части. А онѣзи вина, които иматъ происходението си отъ разнитѣ Француски и Германски сортове, отгледани въ Русия, сѫ биле много подправени съ спиртъ, захаръ и др. вещества, а цвѣтътъ и аромата сѫ биле сѫщо тъй исклучително дадени. Тъй щото отъ горното Dianin дохожда до убеждение, че производителите еж искали да печелятъ много пари, та затова сѫ постживали къмъ подобни фалшивификации.

Съ направени анализи на чуждитѣ вина, които се вкарватъ отвѣтника, Г-нъ Dianin се е изказалъ твърдѣ добре за тѣхъ.

Изъ Mittellungen der Deutschen Landwirtschaftsgesellschaft.

Винарството въ Сърбия.

Споредъ свѣдѣнието отъ 1889 год., дадени въ официалния органъ „Видело“, въ Сърбия е имало едно пространство отъ 43304, 82 ха лозя. Въ тази година сѫ биле пригответи 832338 бъл вино за 19143170 динара (1 динаръ — 1 левъ). Въ крайтъ на 1892 год. отъ горнитѣ 43304 ха лозя, вслѣдствие распространението на филоксерата, сѫ останали само 22085 ха незаделени лозя. Останалитѣ 22085 ха здрави лозя, които съ продукти си могатъ да покриятъ нуждите на населението, едно отъ понататъшното распространение на филоксерата, друго отъ дѣйствието на други болести и врѣдни влияния сѫ сѫщо на пропадане; тъй щото винарството въ Сърбия по настоящемъ се намѣрва въ едно съвѣршено окаянно положение. Съ американски лози сѫ биле досега едвамъ ли 40 ха. посадени. Отъ долната таблица се вижда, споредъ официалната статистика, че отъ 1881—1890 год. е било изнесено за 8,513,448 динара вино и внесено за 2,156,385 динара (прѣумножително вино въ шишета). Отъ 1891—1894 год. пѣкъ е било изнесено за 825,267 динаара, а внесено за 2,944,025 динара.

год.	износъ въ X. л.	цѣна въ динари.	вносъ.	цѣна въ динари.	разлика между вън. и из.
1881	28303,89	684635	8726,48	224500	460135
1882	50950,45	1417733	4602,09	108402	1309331
1883	22317,18	669516	5172,27	173834	495682
1884	7942,49	335445	9361,00	369430	33985
1885	11100,21	467398	9067,71	362155	105243
1886	36210,00	855217	10291,00	417354	437863
1887	23488,00	478434	6651,00	210287	268147
1888	65748,39	1428637	4124,00	122506	1306131
1889	77959,83	1417195	2467,00	102562	1314933
1890	33980,12	759238	1268,00	65655	693583
1891	28017,64	759862	1219,00	78583	681279
1892	17931,51	479629	13259,00	335641	143988
1893	1426,53	41615	56386,00	1818849	1777134
1894	295,43	8297	51777,00	1176178	1167882

Изъ „Allgemeine Wein-Zeitung“.

Нѣщо по доставенитѣ прѣзъ настоящата година разни земедѣлчески съмѣна отъ фирмата Edmund Mauthner въ Budapest.

Още отъ както е почнжало да се работи за подобрението на земедѣлието въ настъп. почнжли да се внесутъ въ страната ни разни земедѣлчески съмѣна отъ разни чуждестранни фирми. Между фирмите на земедѣлчески съмѣна най-голѣмо репоне се спечелила фирмата Edmund Mauthner въ Буда-Пеща. Веичкитѣ

съмѣна, които Почитаемото Министерство на Финансите по-рано, а сега Министерството на Земедѣлието купува за безплатно раздаване на населението, сѫ почти исклучително отъ горната фирма. Тази фирма повече се прочу въ врѣме на изложението, защото тогава тя бѣ изложила много съмѣна, отъ които подиръ изложението, по-голѣмата частъ подари за сбирка на земедѣлческото училище въ с. Садово. Въ всѣки случай до като Edmund Mauthner не е познавалъ българския строй, е праща чисти и добри съмѣна. Нѣ като е разбралъ, че въ България съмѣната му можатъ да минятъ безъ контролъ, то той е почнжалъ да праща измѣта и онѣзи съмѣна, които му сѫ останали отъ дѣлъ години. Не по-малка вина въ това отношение има и Министерството, което туку трупа съмѣна, безъ обаче да обрне внимание върху тѣхната чистота и доброта.

Че Edmund Mauthner злоупотребява съ довѣрието на българитѣ, вижда се отъ следния случай. Пловдивското Винарско-Земедѣлческо училище тази година исписа отъ сѫщата фирма доста много съмѣна по земедѣлието и лѣсовъдството. Исписанитѣ съмѣна дойдохъ много кѣсно, макаръ че бѣхъ поржчани отъ прѣди 2 мѣсяци и неоставаше врѣме за прѣварителното имъ изслѣдване. Нѣ така се видѣ още, че въ тѣхъ имаше много примѣси отъ пѣсътъ, прѣсть и пр. Послѣ въ житнитѣ съмѣна памирахъ се акациеви съмѣна, съмѣна отъ плѣвели и много яйцица отъ насѣкоми. Грахътъ „Князъ Бисмаркъ“ и „Виктория“ бѣхъ въ голѣмъ процентъ испълнени съ граховия бръмбаръ, който въ повечето зърна бѣше вече исхвръкалъ.

За да не остане испитателното ни поле безъ растения, рѣшихме да посѣмъ полученитѣ съмѣна и послѣ да наблюдаваме резултатите. Подиръ посѣванието имъ почнахме да опитваме нѣкои отъ тѣхъ на кълняемостъ, чистота и пр. Още по вънкашнитѣ признания познахме, че пшеницата „Mamuth“ ще бѫде твърѣ стара и не добра. За да се увѣримъ, поставихме на кълняюция апаратъ 100 зърна за кълнение. Подиръ нѣколко дневни чакания прѣброяхме прокълненитѣ съмѣна и намѣрихме такива само 16. Значи кълняемостта на пшеницата „Mamuth“ бѣ 16%. Не е ли това шарлатанство, измама и безбожна эксплоатация? Пшеницата, която при нормални обстоятелства трѣба да има 85—90% кълняема сила, сега имаше само 16% и при това бѣше пълна съ яйца отъ насѣкоми. Понеже испитателното ни поле е изолирано отъ градски тѣни, то рѣшихме за опитъ да посѣмъ всичкитѣ съмѣна. При тѣхното израстване видѣхме явно, кои бѣхъ лоши и добри. Сѫщата пшеница посѣта на една парцела отъ 25 кв. м. ни даде само около 20—30 стебла. Еспарзета, опитана на кълняюция апаратъ, показа сѫщо тѣ една твърдѣ слаба кълняемостъ. И другитѣ съмѣна не бѣхъ нормални, нѣ все таки бѣха по-добри отъ помѣнатите.

Съ съмѣната на г-нъ Edmund Mauthner ние ще си принесемъ и много неприятели по посѣвите. Напр. всичкитѣ житни посѣви безъ исклучение страдахъ отъ главия и то въ голѣмъ размѣръ. Наистина, че ние имаме главия и по настъ, ико защо една фирма, която праща съмѣна ужъ гарантирани, да ни напълни и тя съ подобни боклуци? Опитани съмѣната микроскопически доказаха още прѣди посѣванието присъствието на разни спори отъ главнитѣ. Вторъ единъ неприятель, който прѣдполага да се е прѣнесъ съ съмѣто е и мухичката Oscinis frit. Тази мухичка, която значително поврѣждва овеса и яченика (въ настъ овеса) споредъ свѣдѣнията до днесъ не се е появявала въ настъ, а въ испитателното поле я имаше въ голѣмъ размѣръ и почти уничижила овесътъ.

Отъ горното виждате, драги читатели, шарлатаниетѣ на подобни фирми за съмѣна. Тѣ правятъ това съ едно срѣдно училище, кѫдѣто знайтѣ, че има хора, които могатъ да изследватъ полученото, а що бихъ правили съ простия земедѣлецъ, ако той си би направилъ поржчка на съмѣна?

Мислимъ обаче, че длѣжностъ е на Почитаемото Министерство на Търговията и Земедѣлието да се погрижи за отстранението на подобни фалшивификации, като учрѣди часть по-скоро една испитателна станция, която да обема въ себе си и отдѣла за изслѣдване на съмѣната.

Една нова книга въ земедѣлческата ни литература.

Американските лози, Ржководство за тъхното отглеждане и присаждане. Съ 57 рисунки въ текста отъ Ст. Т. Гудевъ, София. Книгопечатница и литография на Янко С. Ковачевъ. 1896 год. Стр. 88 на голѣми осмини.

Подъ горния надсловъ се получи въ редакцията ни една книжка отъ Г-нъ Ст. Т. Гудева, която има за целъ да достави на нашия лозаръ всичките най-полезни съвѣдения по отглеждането на американския лози. Важността отъ подобни книги, днесъ за днесъ, у насъ е неоспорима, още повече, че опасния врагъ на лозата — филоксерата, отъ денъ на денъ увеличава територията си и зацаплява Българското Княжество съ изгубването на лозата му. Едно отъ най-добрите срѣства, сега за сега, противъ филоксерата е отглеждането на американския лози, а особено присажданието имъ съ мѣстни калеми. По такъвъ единъ начинъ се получаватъ корени и подземни стебла, противостоящи на филоксерата, понеже, извѣстно е, че филоксерата врѣди надземните части на американския лози, а подземните на европейските. Значи, за да получимъ лоза, нестрадающая отъ филоксера, трѣбва да вземемъ за основа американска лоза и да ѝ присадимъ съ европейска. Който е слѣдилъ добре работите на Министерството на Търговията и Земедѣлието, ще се е увѣрилъ, че то най-главно се грижи за прѣдпазване лозата отъ филоксерата посредствомъ садението и облагородяване на американския лози; тѣй щото Г-нъ Гудевъ, съ този си трудъ, дава въ рѣчица на интересующите се една добре написана, разбираема и евтина книжка.

Нека сега, по-долу въ нѣколко думи, разглеждаме и самата книга.

Въ прѣдговора си, г. Гудевъ, като описва накратко происходението на филоксерата, размѣрите на распространението ѝ въ Европа, голѣмите загуби отъ поврѣдите ѝ, въ резюме срѣдствата противъ неї, свръшва го тѣй: „Отъ всичките срѣства, обаче, най-голѣмо бѫдже имать американския лози.... За това отглеждането на тѣзи противостойчиви на филоксерата лози, взема отъ година на година по-голѣми размѣри и сѫ распространени нѣвѣжджѣ, кѫдѣто има пропаднати лози“.

„По тѣзи причини рѣшихъ да нацишъ слѣдующите кратки наставления по отглеждането и присажданието на американския лози, за да могжъ да послужи на заинтересуваните като ржководство.....“

Вѣрвамъ, че отъ приведените по-горѣ цитати и заглавието, читателите ще сѫ добре разбрали, че сѫщиятъ авторъ на книгата е Г-нъ Ст. Т. Гудевъ, а не нѣкой другъ, т. е., че книгата е оригиналъ на г. Гудевъ.

Прѣди да прочета книж. на Г-нъ Гудева, случайно ми падна въ рѣчица и една немска книга, сѫщо тѣй по американския лози: „Die kultur der amerikanischen Reben von Paul K. Vetter, 1894“. При прѣглеждането на книгата на Г. Гудевъ, много работи ми бѣхъ по-рано познати и даже съвсѣмъ познати отъ книгата на немския авторъ. Веднага ми хрумна на умътъ, че Г-нъ Гудевъ се е ползвалъ отъ пomenатите книги и затова завчастъ обѣрнахъ къмъ прѣдговора, за да видѣ още отъ кои други автори се е ползвалъ при изработванието на този трудъ; нѣ, за жалостъ, на кои-ци сѫдѣхме да стојатъ думите „отъ Ст. Т. Гудевъ“, а въ прѣдговора: „рѣшихъ да напишатъ“... Какво показва туй? Не ли, че трудътъ е оригиналъ и даже безъ помощъ? При по-подробното разглеждане се увѣрихъ, че Г-нъ Гудевъ е ималъ на рѣчи го-рѣпоменавата книга и, слѣдъ като вземалъ распределението и редътъ ѝ, ту е прѣвеждалъ, ту е малко поизмѣнявалъ, до като съвѣши книгата си.

За да може и драгия читателъ да се увѣри въ горното, считаме за нуждно да приведемъ още нѣколко доказателства.

Г-нъ Vetter почва въ I частъ: „Общите условия за успѣванието на американския лози (стр. 1); Г. Гудевъ — „условия за успѣванието на американския лози“. Немскиятъ авторъ продѣлжава по-нататъкъ: „условията, които сѫ нуждни за доброто успѣвание на американския лози, както и за всичките културни растения, сѫ: климатъ, изложенето и съставъ на почвата“;

а при г. Гудева: „както всичките растения, така и американскиятъ лози, успѣватъ само при извѣстенъ климатъ, изложение и съставъ на почвата“. Послѣ по редъ и у двата автори слѣдватъ курсивните заглавия: климатъ, изложение и земя.

Въ частъ II у Г. Гудевъ стои: „практическо изслѣдване на земята за узнаване приблизителния ѹ съставъ, а у немския авторъ: „практическо изслѣдване на почвата съ особено внимание на нейните общи качества“. Тукъ, както и на много мѣста, г. Гудевъ е испускалъ нѣкои излишни нѣща, а често пожти ги е видоизмѣнявалъ, като е запазвалъ само смысла.

По-нататъкъ почватъ слѣдовать по сѫщия редъ: „1) камениста почва — когато повече отъ 20% отъ съставъ на земята сѫ камъне, а останатъ се състои отъ пѣскъ, сила земя и хумусъ“. Въ немския авторъ на стр. 3: 1) камениста почва — когато повече отъ 50% отъ съставъ на земята е камъкъ, а останалъ части се състои отъ пѣскъ, дребна земя и хумусъ.“ Такава сходност се срѣща и при другите почви.

Въ частъ III. Приготовление на мѣстото, виждаме нѣкои отклонения отъ пomenатата книга.

Въ IV частъ. Избирание на американския лози, кито се вземе въ внимание възискателността имъ, относително почвата“, е еднакво озаглавена и при двамата автори. И двамата почватъ еднакво: „щомъ сме свръшили съ риголванието, което става обикновено прѣвъ есенята и зимата, трѣбва да пристъпимъ къмъ избирането на подходящи американски лози“. Тази частъ е почти съвръшено прѣведена. Азъ нѣма да продѣлжава по неї, освѣнъ ще привѣдъ и курсивътъ, съ който съвръшватъ двамата автора, кито е единъ и сѫщи: „казапото до тукъ можемъ да съкратимъ въ слѣдующето: американския лози обичатъ рохкави и богати съ желѣзни и кремъчни съединения земя, иль не могжъ да понасъжъ такъвъ процентъ варь, при какъвто вирѣжти европейския лози“.

Безъ да продѣлжавамъ по-нататъкъ, вѣрвамъ, че печатаемия читателъ ще повѣрва, че и двѣтѣ книги си съвръшено схождатъ. Фигуритъ, които сѫщо тѣй сѫ едни и сѫщи, сѫ даже по-добре отпечатани въ българското издание. Свръшъкъ при г. Гудевъ е малко повидоизмѣненъ.

Отъ горното, безъ по-нататъшно обяснение, излиза, че Г-нъ Гудевъ не е написалъ, както той самъ казва, а е прѣвѣлъ горѣзаглавената книга; или пѣкъ, щомъ като е направилъ нѣкои видоизмѣнения, то той е можжъ да каже: прѣвѣлъ и измѣнилъ. Мислихъ, че никакъ не е каватерски, па даже нахалство е да се ползвашъ съ трудътъ на нѣкои, безъ обаче да поменешь, че си се ползвалъ, а още повече чуждиятъ трудъ да направиши, че е твой.... Види се, че г. Гудевъ, мисли надали ще има хора да слѣдватъ тѣзи работи.

Научна екскурзия по земедѣлието и клоновете му, направена отъ учениците отъ II и III курсове при Плѣвенското Винар.-Земедѣлческо Училище.

Почитаемото Министерство на Търговията и Земедѣлието, което всячески се грижи за подобрене на земедѣлието, между другите работи има грижа и за земедѣлческите училища, чийто вѣспитанници послѣ ще му служятъ за разсадници измежду народа. За по-доброто изучване на страната въ земедѣлческо отношение отъ страна на вѣспитанниците въ тѣзи училища, то отуша ежегодно достатъчни сумми за прѣдприемане научни екскурзии вътре или извѣнъ отечеството ни. Съгласно рѣшението на учителския съвѣтъ тази годишната екскурзия бѣше опрѣдѣлена да стане до гр. Русе, Свищовъ и нѣкои села изъ тѣзи окрѣзи.

Като ржководители на екскурзията бѣхъ натоварени: Г. Г. К. Малковъ и Д. Торамановъ, учители при сѫщото училище. Екскурзиянтите заминахъ още на 27-и Юлий за гр. Русе прѣвъ Никополъ. На 28-и пристигнахъ въ Русенския образцовъ чифликъ, кѫдѣто прѣстоихъ до 1-и Августъ. Въ образцовъ чифликъ учениците се запознахъ подробно съ сбирките, кабинетите, гората, градината, лозето, пчелника, рибника, фермата на училището, ржководени отъ Г-да учителитъ — екскурзиянти и

прѣподавателитѣ по надлѣжнитѣ прѣдмети въ образцовий чифликъ. Приемътъ и готовността за показание на всичките работи отъ страна на Г-да учителитѣ отъ образцовий чифликъ бѣхъ едини отъ най-добрите.

На 31-ї сутринята учениците съ учителитѣ си посѣтиха и селото Червена вода, което се намира на 5 км. далечъ отъ чифлика. Въ това село тѣ видѣхъ стопанството на дѣдо Михо, избата ту, земедѣлческиятѣ ордия и машини, съ които работи и пр. Дѣдо Михо оре съ саккови плугуве и жъне съ жътварка — връзвачка.

На 1-ї и 2-ї Августъ екскурзиятѣ бѣхъ въ гр. Руссе, кѫдѣто посѣтиха избата на Негово Прѣосвѣщенство дѣдо Григорий — Русенскиятѣ Митрополитъ, градините и лозето му, на мѣрващи се отвѣни градътъ. Въ сѫщия денъ посѣтиха и избата „Александър Боровицъ“, сапунената фабрика на Бѣчваровъ и бирината фабрика на Хабермана. Въ послѣдната, благодарение любезността на Г-нъ Директора, бидохъ приети най-добре и разгледахъ послѣдователно всичките работи по пивоварението. Г-нъ Директоръ расправяше самъ, но на Немски езикъ, което Г-нъ учителъ Малковъ прѣвеждаше на учениците.

На 3-ї сутринята прѣди да заминатъ за гр. Свищовъ, посѣтиха Столарското Училище, кѫдѣто разглѣдахъ пособията и изработените прѣдмети на учениците.

На 3-ї подиръ обѣдъ и 4-ї, екскурзиятѣ бѣхъ въ гр. Свищовъ, кѫдѣто разгледахъ Търговското Училище, една брашнена фабрика съ петрилевъ моторъ, избата на Г-нъ Бръчковъ, жребцитѣ на Окръжната Постоянна Комисия и испитателното поле на земедѣлческиятѣ надзорителъ.

На 4-ї заминахъ за с. Царевецъ, кѫдѣто посѣтиха чифликъ на Г-нъ Полковникъ Мечконевъ, послѣ за с. Акачаръ, кѫдѣто разгледахъ чифлицитѣ на Г-да, Г-да Симеонъ Попшовъ и Тодоръ Попшовъ.

На 6-ї минахъ прѣзъ с. Овча Могила и Драгомирово. Въ послѣдното село посѣтиха градината на дѣдо Нерко Василчинъ, която е единъ образецъ на добре уредена градина.

На 7-ї минахъ прѣзъ Асеново (Никополско), кѫдѣто се запознахъ съ стопанството на скорозаселените славонци и съ добиванието на смѣтана чрѣзъ отстояване въ дълбоки гърнета. Въ сѫщия денъ учениците съ учителитѣ си се заврнаха обратно въ гр. Плѣвенъ.

Понеже тази екскурзия прѣставлява голѣмъ интересъ не само за учениците, но и за читателигъ, то затова въ единъ отъ идущите бройеве ще дадемъ нѣкои по точни свѣдѣния по нея, както въобще и впечатленията, които сѫ останали у екскурзиятѣ отъ разгледанието на нѣкои и други нашиенски земедѣлчески стопанства.

Разни.

Влиянието на разровканието на почвата върху жътвата.

За да се увѣрятъ читателитѣ, до колко влияе разровканието на почвата върху количеството, намираме за нуждно да прѣведемъ слѣдующия опитъ, заимствуванъ отъ „Fuhling's Landw. Zeitung“.
Въ Рейнската провинция въ Oberpleis при една и сѫща почва и горене сѫ се направили опити за влиянието на честото разровзване върху приходите на цвѣклото. Направени били деветъ парцели, които сѫ били посѣти съ три разни сорта цвѣклъ. Парцелните 1, 2 и 3 сѫ били прѣкопани 6 пахти, 4, 5 и 6 само по 4 пахти, а 7, 8 и 9 само по 2 пахти. Резултатътѣ били слѣдующите: Парцелътъ, които сѫ били орано само по два пахти сѫ дали на хектаръ отъ единъ сортъ 48000 kg., отъ другия 52000 kg., отъ третия 41000 kg. Тѣзи, които сѫ били копани по 4 пахти сѫ дали: 1) 89000 kg., 2) 74000 kg. и 72000 kg., т. е. тѣкмо два пахти повече отъ първите. А онѣзи които сѫ били копани 6 пахти сѫ дали слѣдующите резултати: 1) 120000 kg., 2) 100000 kg. и 3) 110000 kg. цвѣклъ безъ листата.

Прѣпазване на посѣвите отъ нощните мразове въ Финландия.

Въ № 15 отъ „Mitteilungen der deutschen Landwirtschafts-Gesellschaft“ отъ 20 Августъ т. г. срѣцаме слѣдующето средство за прѣпазване посѣвите отъ нощните мразове, което прѣвеждаме за нашите читатели.

Въ началото на Май, слѣдъ като послѣдния снѣгъ се е растопилъ, почватъ пролѣтните работи по полето, които се състоятъ въ обработване на почвата и сѣяніе. Влагата, намѣрваща се въ поч-

вата въ съединение съ настъпващата сила тропическа горѣщина сѫ причината за бързата вегетация на растенията. Но тѣкмо когато вече рѣжката цвѣти почватъ вечно да върнуватъ нощните мразове, ма-каръ че температурата прѣзъ денътъ достига на слънце 49° C, а на сѣнка до 33° C. За да могатъ да се направятъ тѣзи студове безвредни, тѣкъ щото да не уничтожаватъ онова, за което земедѣлеца цѣла година се е мѫчилъ, правени сѫ били много опити, до като най-послѣ се е добилъ желания резултатъ.

Още прѣди да настѫпи периода на нощните мразове, около ръженитѣ полета, на разстояние 30—40 раскрай се правятъ купчета отъ корени, каквито тамъ се намиратъ въ изобилие отъ едновременниятѣ гори, сега прѣвърнати въ ниви. Тѣзи купчета се покриватъ още съ около $\frac{1}{2}$ стъпка пласти отъ торфъ. Веднага сега щомъ една нощъ биде мразовита, което финландските жители лесно познаватъ по природата, нарочно отредени хора отиватъ и поливатъ купчетата съ гасъ и ги запалватъ. Това става вечерно врѣме. Пирътъ, който е отгорѣ надъ коренитѣ прѣчи послѣдните да горятъ съ пламъкъ, а образуватъ само пушакъ, който повече се увеличава, ако торфътъ се полѣ съ малко вода. За да може пушакътъ да покрие цѣлата нива, купченките отъ торфътъ и коренитѣ се поставятъ на такива място, откѫдѣто духа вѣтъ. Този пушакъ е въ състояние да запази отъ помръзване рѣжката, която се намира тѣкмо въ периода на цвѣтенето.

По реколтата на пшеницата.

Въ Англия, Франция, Австро-Унгария се констатира едно значително увеличение въ реколтата на пшеницата сравнително миналата година. Реколтата на Англия се вѣскачва на 8 милиона квартера*) срѣщу 4750000 отъ миналата година. Мисли се, че Русия не ще може да получи миналогодишната реколта отъ 48 милиона квартера Съверна Америка напротивъ ще има и тѣзи година една добра реколта отъ около 500 милиона крона. Индия за тѣзи година е получила само 22 милиона квартера вмѣсто 29·3 милиона прѣзъ миналата година. Реколтата е по низка сѫщо и въ Австралия, гдѣто е получено около 3 милиона вмѣсто $4\frac{1}{4}$ милиона. Аржентина е получила само 6 милиона вмѣсто $7\frac{1}{4}$ милиона. Напослѣдъкъ се констатира едно значително спадане въ цѣните на австралийското овнешко мясо, което позволява на английските работници да ядатъ мясо вмѣсто хлѣбъ. Прѣполага се, че консумацията на пшеницата въ Англия прѣзъ тѣзи година ще спадне отъ $29\frac{1}{4}$ милиона квартери на 28 милиона.

„Бюлетинъ на Соф. Търгов. Индустр. Камара“.

Въпроси и отговори.

Въпросъ .... Овошните ми дървета сѫ нападнати отъ листни вѣшки. Какво срѣдство да употребѣмъ, за да ги уничтожимъ?

За уничтожаванието на листните вѣшки по овошните дървета, трандафила и др., практикуватъ различни срѣдства; обаче най-добри резултати е дало слѣдующето срѣдство: Взема се 1 литъръ дъждова вода и 30 грамма сапунъ и се подгрѣватъ, до като се растопи сапунъ; въ този растворъ се сипва 20 грамма прѣстъ спиртъ и се разбрѣрква добре. Съ получения смѣсъ се прѣскатъ листата отдолу нѣколко пъти на редъ. Прѣсканието може да се извѣрши съ китка отъ съно или малка метла. Най-доброто врѣме за прѣскание е въ яспитъ дни вечеръ, а въ облачните — когато и да е.

Държавно Винарско-Земедѣлческо Училище

въ г. Плѣвенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 332

Дирекцията на Държавното Винарско-Земедѣлческо Училище въ г. Плѣвенъ обявява, че приеманието на нови ученици ще почне отъ 25-ї и щетрае до 30-й идущий мѣсецъ Августъ.

При прошенията за приемание всѣкокъ ученикъ трѣбва да прибави и слѣдующите документи:

1. Училищно свидѣтелство, че е свѣршилъ III-ї класъ въ нѣкое училище и то най-малко съ удовлетворителъ успѣхъ и похвално повѣдѣніе;

2. Кръщелно свидѣтелство, че не е по-младъ отъ 14 и по-старъ отъ 18 години;

3. Медицинско свидѣтелство, че е здравъ, че нѣма никакъвъ тѣлесенъ недостатъ и че е ваксиниранъ;

4. Свидѣтелство, че е записанъ въ нѣкой призователъ участъкъ, въ случай че има 17 години възрастъ;

5. Гаранция за сто (100) лева, за прѣдварително обезпечението причиненитѣ загуби въ училището отъ него.

Онѣзи ученици, които искатъ да получатъ и стипендия, трѣбва да приложатъ при горните документи и слѣдующите:

6. Свидѣтелство за състоянието и занятието на родители тѣ му, издадено отъ надлежното общинско управление и подписано отъ инспектора на надлежния учебенъ окрѣпъ;

7. Задължително писмо, подписано отъ двама порожчители, че, ако приемиятъ стипендиянтъ напустне прѣждеврѣменно заведението, или бѫде исключенъ отъ него по лошо поведение или слабъ успѣхъ, то порожчители ще заплатятъ израсходваната по него сума за врѣмѧто, прѣзъ което е билъ стипендиянтъ при училището.

Курса на това училище се свършва въ три години. Свършилътъ се ползуватъ съ сѫщитъ права, съ каквито и отъ пругитъ срѣдни учебни заведенія.

При приеманието на нови ученици, ще са прѣдпочитатъ онѣзи, които сѫ синове на родители, занимающе се главно или исклучително съ земедѣлие или съ нѣкои отъ клоновете му, особено такива на винар-лозари.

Плѣвенъ, 8-и Юлий 1896 год.

Отъ Дирекцията.

О Б Я В Л Е Н И Е

№. 404

Въ допълнение на обявленіето си отъ 8 Юлий т. г. подъ №. 332, Дирекцията на Държавното Винар. Земедѣл. Училище въ г. Плѣвенъ извѣстява на интересуващите се, че, съгласно телеграммата на Министерството на Търговията и Земедѣлието отъ днешна дата подъ №. 3077, за прѣзъ идущата 1896/97 учебна година, нови стипендии ще се даватъ исклучително на синове на земедѣлци и винари и то съ конкурсъ испитъ по *Български Языкъ, Математика и Ботаника*, споредъ програмата на Държавните трикласни училища.

г. Плѣвенъ 27 Юлий 1896 година.

Отъ дирекцията.

Държавно Практическо-Земедѣлческо Училище въ с. Садово при г. Пловдивъ.

О Б Я В Л Е Н И Е

№. 973

Дирекцията на училището извѣстява интересуващите се, че учебната му 1896/97 година ще почне на 1-и Септемврий, а приеманието нови ученици, което става исклучително въ същата Дирекция на училището, както и конкурсния испитъ за получаване стипендии, ще траяйтъ отъ 25 - 30 Августъ включително.

Всѣки, който, желае да бѫде приетъ за ученикъ, трѣбва да подаде или испрати до горѣ-опрѣдѣления срокъ въ Дирек-

цията на училището прошение, придружено отъ всички по-долѣ изброени документи и да отговаря на слѣдующите условия:

1. Училищно свидѣтелство, че е свършилъ не по-рано отъ една година съ добъръ успѣхъ и най-малко похвално поведение III класъ на нѣкое народно класно училище;

2. Кръстително свидѣтелство, че не е по-младъ отъ 14 години и по-старъ отъ 18;

3. Медицинско свидѣтелство за, че е присажданъ отъ синапица и че е напълно здравъ и добъръ развитъ тѣлесно за механическа работа;

4. Свидѣтелство, че е записанъ въ нѣкой призователенъ участъкъ, ако е навършилъ 17 год. възрастъ;

5. Свидѣтелство за занятието на родителите му, издадено отъ надлежното общинско управление и подписано отъ инспектора на надлежния учебенъ окрѣпъ;

6. Гаранция отъ 100 лева за прѣдварително обесечение причиненитъ загуби въ пансиона или училището.

При еднакви условия прѣдпочитение ще се прави на кандидати — синове на родители, които се занимаватъ главно или исклучително съ земедѣлие и клоновете му.

Земедѣлческите синове, на които само ще се отпращатъ стипендии, слѣдъ като издържатъ конкурсъ испитъ по прѣдметите: *Български Языкъ, Математика и Ботаника*, по програмата за III-класните училища, ако ще просъхтъ стипендии, освѣнъ документъ за своеокеностните ученици, обозначени подъ точки: 1, 2, 3, 4 и 6 — прилагатъ и слѣдующите:

1. Свидѣтелство за състоянието и занятието на родителите имъ, издадено отъ надлежното общинско управление и подписано отъ инспектора на надлежното учебно окрѣпие.

2. Гаранция, подписана отъ двама гаранти, че тѣ ще заплатятъ израсходваната за стипендиянта сума, ако той напустне прѣждеврѣменно заведението или бѫде исключенъ отъ него, за врѣмѧто, прѣзъ което е билъ стипендиянъ въ размѣръ на сумата, която плащащъ своеокеностните ученици.

При постъпването въ училището — всѣки кандидатъ трѣбва да има обязательно една шапка, единъ катъ здрави горни дрѣхи, най-малко два ката здрави прѣпирки и единъ чифтъ здрави обуща.

Прощения за постъпване въ училището и отпращане стипендии, не придружени съ всичките изброени по-горѣ документи, оставатъ безъ послѣдствие.

Сѫщата участъ ще постигне и прошенията, на които подателите не се явятъ лично въ Дирекцията отъ 25 — 30 Августъ.

с. Садово 30 Юлий 1896 год.

Отъ Дирекцията.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ БЮЛЕТИНЪ

За гр. Плѣвенъ.

Отъ 12-и до 24-и Августъ 1896 г. (по старъ стилъ).

Число	Барометъръ м. м., редук. на 0° Ц.	Температура на въздуха по Ц.						Температура на почва- та по Ц. на дълбочина						Абсолютна влажностъ	Относителна влажностъ	Посока и скоростъ на вѣтъра, метри въ секунда.						Облачностъ	Валежъ въ м. м.	Разни явления
		дневно срѣдно	7 ч. с.	2 ч. в.	9 ч. в.	срѣдно	макси- мална	мини- мална	0·35 м.	0·65 м.	0·95 м.	1·25 м.	въ	2 ч.	слѣдъ	паднатъ	срѣдно	срѣдно	7 ч. с.	2 ч. в.	9 ч. в.	срѣдно	7 ч. с.	
12	749·4	17·2	21·5	16·6	18·0	22·8	15·4	21·0	20·1	19·4	18·5	8·4	54	3	26	3	26	3	16	6·3	—	Дъж., сил. вѣтъръ		
13	752·3	16·4	23·2	16·4	18·1	24·5	14·6	20·1	20·0	19·3	18·5	7·4	47	3	19	3	6	тихо	2·3	0·1	Силенъ вѣтъръ			
14	752·7	13·4	26·8	21·2	20·7	28·5	11·0	19·7	19·7	19·2	18·4	7·8	48	тихо	ИСИ	7	И	5	0·0	—	Роса.			
15	752·0	15·2	28·7	19·4	20·7	29·7	12·4	19·7	19·5	19·1	18·4	8·7	50	тихо	СИ	5	тихо	5·7	—	Роса.				
16	752·5	16·8	28·4	19·2	20·9	29·1	13·1	19·8	19·4	19·0	18·3	10·1	56	тихо	С	5	тихо	1·0	—	Роса.				
17	751·4	17·2	29·5	24·4	23·9	31·4	13·6	20·0	19·4	18·9	18·2	9·0	45	тихо	И	5	ИЮИ	9	0·0	—	Роса.			
18	751·7	19·2	30·0	23·2	23·9	31·4	15·5	20·2	19·4	18·8	18·2	11·7	50	ИСИ	12	И	26	тихо	3·3	—	Силенъ вѣтъръ			
19	752·2	19·5	29·0	20·2	22·2	29·6	16·0	20·3	19·4	18·8	18·1	12·9	66	303	3	С	3	ЗЮЗ	5	6·3	—	Дъж., сил. вѣтъръ		
20	753·8	19·3	26·9	18·6	20·9	28·4	17·8	20·3	19·5	18·3	18·1	11·8	64	303	2	3	Ю	3	1·3	14·8	—			
21	752·9	17·6	26·8	20·1	21·2	28·9	15·7	20·1	19·5	18·8	18·0	11·8	65	тихо	ИЮИ	2	Ю	1	2·0	—	Роса.			
22	752·8	18·2	29·8	21·1	22·6	31·2	15·5	19·9	19·4	18·7	18·0	12·2	62	тихо	С	3	И	2	2·0	—	Роса.			
23	52·7	17·4	31·0	20·8	22·5	31·9	15·3	20·0	19·3	18·7	18·0	11·0	57	тихо	ЗЮЗ	5	ююз.	5	0·0	—	Роса.			
24	50·7	19·2	31·7	22·3	23·9	34·5	17·1	19·9	19·8	18·7	17·9	10·5	50	тихо	303	3	ЮИ	4	3·0	—	Слаба роса.			

Съобщава: В. П. Вѣлчевъ

Печатница на Бр. Ст. Бояджиевъ — Плѣвенъ